

Med evangeliet i Afrika.

Ebenezer den 14. april 36. Elskede venner og medarbeidere for de sortes frelse!

Atter er vi langt inn i dette år og Herren vår Gud har vært trofast, ja langt bedre enn noen sinne for. Sjølden har et nyttår begynt med så mange prøvelser i arbeidet og meget sykdom og død og nød. Flere av våre evangelister har vært hårdt prøvet av sykdom, både dem selv og deres barn. Hos en blev først begge barna syke og siden var han selv inne i døden av Malariafeber. Men Gud horte bønn. All ære tilkommer ham. Forrige uke hadde vi et særskilt ond tilfelle av djevlbesettelse. Det er skrekkelig å se satans verdige mat. Det må være skrekkelig i fortapelsen. Om en sådan stakkær er alene uten hjelp i bønn, er det ikke til å undres over at de går tilgrunne. For denne arme mann blev det holdt vedholdende bønn i mange dager og netter. Når vi måtte hvile litt fikk vi våre sorte brødre til å holde ut i bønn. Skal aldri glemme da vi fikk en herlig seier. Guds ubegripelige nåde blev så uhyre stor og rik. Vi fikk i sannhet erfare at satan med all sin velde blev beseiret på Golgata kors. Der blev takk og lovprisning. Det kan ei forklares, bare erfares, venner.

Pris Herren med oss midt i hedenskapets dype mørke er seier, heiten fra Golgata den samme og gjør ingen forskjell på folk. Er like god imot en stakkars sort der ligger hjelpeløs i sin usle hytte på jordgulvet, og med noen glør midt på gulvet til å varme sig ved og en bittelen osende parafinlampe såvidt man kan skimte litt omkring sig. Der går vår kjære frelser inn og løser de bundne sjeler og omskaper dem til nye skapninger i Kristus Jesus.

Vi har meget Malariafeber her i denne tid og mange dør. Igår blev en av menighetens medlemmer begravet. Hele huset der er syke, også mannen i huset er me-

get syk. Han gav sig til Gud og vi ber og tror at Gud skal spare hans liv inntil han får sin sak klar. Han vet lite om frelsen, for bra har aldri brukt å gå på møtene, men Jesus skal lyse op også i hans sjel.

I påsken har vi hatt herlige møter. Langfredag var str. Solheim og nedskriveren på Hlatikulu. Der blev avholdt møtet i hospitalet, i fengslet samt i kapellet. Mange folk var samlet og vi hadde et riktig velsignet møte.

Evangelisten hadde møte her hjemme. Lørdag blev det avlagt sykebesøk da det i denne tid stadig kommer begjær fra syke som må bli bedt for til legen og sjel.

Påskedagen hadde vi et uforglemmelig møte. På eftermøte kom en hel del troende frem til forbønn. Noen bekjente sin synd og begjærte spesielt forbønn, deriblandt en av menighetens kvinner der i lang tid ikke har levet rett og har vært hård, fikk nåde til å bekjenne sin synd. Godt og få bringe all synd og nød til Jesus, synderes aller beste venn. Således holdt vi på til langt på eftermiddagen. Så bare en liten pause og så gikk vi til syke i en krål nede på berget og hadde bønnemøte.

En pike der var inn i døden og et barn meget sykt, men Herren hørte bønn. Det blev sent før i kom hjem, men Gud være evig lovet for all sin nåde imot oss, at vi får lov til å være friske og sterke. Ja, erfare en særskilt styrke også til legemet, så vi får være med og bede og hjelpe de kjære sorte til Jesus.

Forleden dag blev en gammel kone begravet, hun har vært meget gård, men en av de siste dage hun levet prøvet hun å tro. Om hun fikk gå hjem vet vi ikke. Men ved graven som Guds ord blev talt gav hennes sønn sig til Gud, og på søndag kom han her til møtet og stod op og fortalte i menigheten at han hadde gitt sig til Gud. Han kom frem og blev spesielt bedt

for. Således er en for en kommet denne tid. Bed meget for oss venner at vi må få visdom og nåde og stå med i kampen for sjele.

Tilslutt en hjertelig hilsen med bønn om at Guds folk også vil være så vennlig å be meget for oss og våre kjære sorte, at mange må frelles inn i denne siste tid. Eders i Herren forb.

A. Østreng.

Hvile i Gud.

Min Jesus, å hvor skjønt at din få være og hvile ved ditt sømne Frelserbryst. Å være din, tenk hvilken forrett - ære, du taler fred, og allting blir så lyst.

Hvor ofte, Herre, var jeg ikke bange når stormens bølger slo imot min båt. Å frels mig, ropte jeg så mange ganger. Da kom du straks og stilte sorg og gråt.

Å, Frelser kjær, av hjertet jeg dig bringer en takk for allt hvad du har gjort for mig.

Når reisen over er, og klokker ringer, i himlen bedre jeg skal prise dig.

I himlens sal, tenk hvilken jubel, glede dem blir tildelt som fulgte Jesus her. Hos budgommen du bruden har tatt sete,

Å nåde stor at da få være der.

Ja, hvilken sang og pris det der skal lyde fra frelstes leber til Guds dyre Lam som dem fra Jorden kjøpte, nu de fryder sig evig sammen med sin Frelsermann.

Å du min venn som går omkring og tviler, kast dig nu i den gode hyrdes favn. Du skal få ro og trygt din sjel skal hvile og snart du når den skjønne, stormfri havn.

Der ingen stormer mer skal sinnet berze, der alle spørsmål er besvart av ham, som under reisen var vår los og verge, all pris til dig - Guds sønn vår Frelsermann.

Skien 26. - 2. 36.

Wilhelm Holm.

Guds ord har fremgang.

Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader som har velsignet oss med all Andelig velsignelse i det himmelske i Jesu Kristus Ef. 1. 1-13.

Kjære søken i Herren. Når vi nu igjen skal skrive brev til vennene om arbeidet herfra, så synes jeg denne gang at jeg vil fortelle litt om hvorledes vi har det i arbeidet mellom kvinnene. Jesus har underfullt hjulpet og velsignet. Kvinnene er varmhjertede for andres frelse og når det ofte lykkes dem å få noen med til møte, ville det glede vennene å se hvor frimodige og glade de fremstiller de nye kvinner. Idag på kvinnemøtet kom fire nye. En kvinne kom med sin lille datter som for et par år siden falt ned av sin kang (en kinesisk seng) og rimeligvis skadet hjernen. Nu hadde moren hørt at Jesus hadde hjulpet andre, og erklærte at hun vilde tro på Jesus. Så var det en annen som hadde sin syke sønn som hun også ønsket forbønn for. Vi vidnet for dem om Jesu makt til å frelse og hjelpe hvis de vil følge Jesus. Mange av dem er frimodige til å vidne om Jesus, som har gjort så store ting for dem. En gammel kvinne fra en annen landsby sa: På veien hit var jeg trett og satt litt på en sten for å hvile mig, og bad til Jesus. En annen kvinne kom forbi og spurte hvad jeg bestilte. Jeg fortalte henne at jeg bad til Jesus.

Nytter det noe å be til ham, spurte hun, — og den gamle troende kvinne fikk anledning til å vidne om Jesus. Den fremmede sa da: — Jeg må gå hjem og fortelle min syke sønn det, så han også kan gå til evangeliehuset og bli frelst. Blant kvinnene har vi særlig en som Gud bruker. Hun er hustru til en forretningsmann, som også er frelst. All sin tid bruker hun til frivillig å hjelpe på kvinnemøte, og hjelper oss med å gå ut og be for syke som det alltid er så man-

ge av. På kvinnenes egen anmodning har vi begynt en liten klasse med det mål at kvinnene kan lære å kjenne deres kinesiske bokstaver. Det er ofte vanskelig å lære kvinnene noe, fordi de ikke kan lese. Dog er de glade for å lære bibelvers og saange utenad, og mange er også flinke til å huske, så vi tror dette vil være dem til stor nytte og at de må vokse i åndelig henseende og bli til nytte og hjelp blant deres egne landsmenn. Må ordet som David sier i Sal. 68 oppfylles at de kvinner som bringer et godt budskap blir en stor hæ. Herren har bruk for dem, ti over alt er arbeidene få og høsten er stor, ennå er her så uendelig mange, som ikke kjenner den levende Frelser, vi lenges efter at nå dem alle med vanglisset om Jesus, som er verdens lys og jordens salt.

Med kjærlig hilsen. Eders i Jesus Kamma Rasmussen.

Sostrene Inga Johnsen og Signe Pedersen

er nu kommet hjem. De må naturligvis nu ha en tida hvile og siden vil de forskjellige venneflokker og menigheter få besøk av dem.

Br. Jens Fjelds hjemreise

er nu på det nærmeste sikret. Det mangler enda en del, men billett er allerede bestilt og når dette leses er de antagelig på reise hjem.

Han er nedbrutt av overanstrengelse i arbeidet og trenger fullstendig hvile i en tid fremover. Derfor misjonsvenner: Stans ikke med å sende midler n u. Han og hans hustru trenger også til oppholdet her hjemme.

Det er første gang misjonsutvalget har fått anledning til å gripe inn og det må sies at resultatet av deres arbeide er over forventning. De handlet hurtig og fikk en meget god tilslutning.

(Luk. 19, 10).

Menneskenes liv og livsoppgave har vært og er meget vidt forskjellig. Noen fødes til denne jord, lever sitt liv og dør, uten å ha utført noe tilsynelatende av verdi. Andre igjen gjør en mektig innsatts blandt sine medmennesker, og blir betydningsfulle både mens de lever og lenge efter sin død. Mange er disse hvis navn stråler både på verdens område og det kristelige; men over alt og alle stråler en persons innsatts og gjerning som har satt sitt preg på menneskelivet for tid og evighet. Og det er Jesus.

Det var en spesiell oppgave som Jesus kom for. Det var ikke for ingenting han forlot himmelens

herlighet og sin far, og kom ned til vår syndefulle jord. Han kom for å frelse. Folket hadde veket av fra samfundet med Gud, og lovens bud var det ikke mange som holdt. Årsaken var ikke at de helst vilde vike av fra Guds bud, men det var ingen som greide kravet mer. Synden hadde utviklet sig og tatt overhånd, og man makket ikke å befri sig fra dens hårde bånd. Denne nød så den Herre Jesus og så kom han. Den måte han kom på og utførte sitt verk, passet ikke inn med menneskenes tanke, men Jesus visste hvad som måtte til,

og det har vist sig at hans måte å frelse på var effektiv. Han kom ikke med krigshar for på den måten å løse fangen fri, nei, det måtte noe annet til. Han tok selv et menneskes skikkelse på sig, og gikk så gjennom menneskelivets alle pass. Han seiret i dem alle, og åpnet så veien for disse sjeler som synker i synd og nød. Han vandret sitt liv igjen- nems ubesmittet av synden, og kunde innfor dommeren si: «Hvem kan overbevise mig om synd!» Siden løste han mennesket fra lovens forbannelse og Guds dom ved sitt blod på Golga-

HAN KOM FOR Å FRELSE

ta kors, og tilslutt sprengte han dødens bånd idet han selv stod op fra døden på påskemorgen. Så var jevnen beseiret og hadde mistet sitt herredømme for alltid. Herlige underfulle seir! Nu er veien til frelse åpen. Ikke for egenrettferdige, selvgoede fariseere, men for de stakkars sunke syndere som var fortapt. Det er dette som særpreg Jesu frelse. Det stemte ikke med fariseerens Simons opfatning da synderinnen der i byen sank gråtende ned ved Jesu føtter. Hun vetet dem med sine angrens tårer, og tørket dem med sitt hår. Simon

mente at hvis Jesus var profet som han sa sig å være, vilde han ingen ting ha med denne kvinne å gjøre. Men Jesus gav kvinnen trost i hennes håpløse tilstand, og sa at alle hennes synder var forlatt. Den samme opplevelsen fikk også kvinnen som var grepet på fersk gjerning i hor. Fariseerne fordømte og bare lengtet efter å la stenene regne over denne kvinnen, og avlive henne efter Mose lov. Men Jesus sa: «Kvinnene jeg fordømmer dig ikke, gå bort og synd ikke mer.» Den samme Jesus fikk Sakeus også lov til å møte da samvittigheten tynget som verst. Sakeus blev frelst den dagen da Jesus kom til Jeriko.

(Forts. 4. side)

MISJONS-ROSTEN

Årsskrift, halvårlig organ for misjonens
Ungeste.
Bladet utgis i Sarpsborg av en redak-
sjonskomité. Utkommer hver 1. og 15.
i måneden. Redaktør: G. Iversen.
Alle brev og meddelelser til både
redaksjon og akseptasjon sendes under
adresses.

«Misjonens-Rosten», Sarpsborg.
Abonnementpris er: I åsskrift 20 øre,
kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år.
Ti utlånede koster bladet kr. 6.00 pr.
år. Bladet bestilles i alle landets post-
anstalter og hos kommisjonærene.
Adresseforandringer, skriftlig oplysning
og betalinger skjes til ovenstående adr.

Til kommisjonærene!

Da vi tenker å sende regninger
til de abonnenter som står til-
rest med kontingenten, var vi
takknemlig for å få innsendt de
beløp som muligens er innbetalt
til kommisjonærene snarest.
Er også takknemlig for oppgjør
fra dem som står til rest for løn-
sals.

Nye misjonærer.

Misjonærene Ragna og Leonard
Pettersen tenker i nær fremtid å
reise til Brasil, Syd-Amerika. Er
Pettersen reiser ut omkring i
Østfold og taler misjonens sal.
Han har hatt møter i Moss,
Sarpsborg og Halden.

Påsevekenes sommerstevne

holdes også i år på Lillehammer
i tiden fra 23. til 28. juni. De ven-
ter stor tilslutning.

Kölingaredsvekean

Den tradisjonelle «Kölingareds-
vekean» som påseveken i Sve-
rige har hvert år holdes i år i
Malmköping i tiden fra 15—21.
juni.

Det Norske misjonsforbunds års-
konferanse

holdes i Larvik 25—28. juni.
Det er i år forbundets 52. Årskon-
feranse.

Merk dette!

Dersom De sender oss 2 nye
hjelårsabonnementer (kr. 8.00) får
De gratis og portofritt tilsendt
G. Nyseters bok: Jordens ytter-
ste ender. Boken sendes heftet og
prisen er kr. 2.75.

Boken er en av de beste mi-
sjonsbøker som er utgitt her i
landet og har fått mange rosende
uttalelser.

Da vi har et lite oplag av
boken gjelder tilbudet bare så
langt dette rekker.

Send derfor bestilling og beløp
post snarest.
Adresser bare: Misjons-Rosten,
Sarpsborg.

En hilsen fra U. S. A.

«Misjonsrosten», Sarpsborg.
Kjære venner!
Sender herved to dollars som
avbetaling på kontingenten av
«Misjons-Rosten». Det kommer til
oss regelmessig, og vi gleder oss
over det gode innhold; de forfris-
kende budskaper fra misjonsmar-
kene og fra de mange andre som
skriver i bladet.

Broderligst

Nils E. Vatne.

Fra Congo.

Alb. M. Christiansen går igang med
trykning av Johannes evangelium på
Kikongo.

Som det vil erindres hadde mi-
sjoner Alb. M. Christiansen med
sig et litet trykkeri da han ifjor
reiste tilbake til sitt felt i Bel-
gisk Kongo. I et brev til sin hu-
stru forteller han at han nu er
ferdig til å begynne trykningen
av Johannes evangelium: «Det
har tatt tid med å få istand et
rum til pressen, men nu har vi
det da. Og våre svarte venner
gleder sig til å se skriftens ord
uavkortet på sitt eget sprog. Ik-
ke stammesproget, men Kikongo
som det tales i Kwango.

Et par av våre unge lærere vil
bli opptatt med trykningen til å
begynne med. Tre klasseværelser
vil også med det første bli innre-
det. Men det mangler oss en hel
del bord til pulten enn. Bord,
ca. 4 m. lange, 30 cm. brede og 3
cm. tykke kommer oss på ca. 15
st. pr. stykke. Det er da gode
sterke materialer. Vi trenger en
hel del og vil tro at Herren gjør
utvei til dette med det første. Vi
har ennå ikke nogen som kan ar-
beide selvstendig med oks, sag
og høvel, så jeg har stadig mer
enn nok å gjøre.»

Vi gjengir også endel av bre-
vets øvrige innhold.

«Hvor godt det er å ha rett til
blodskilden. Det er intet som dje-
velen er mere redd for enn Jesu
blod. Derfor er han så virksom i
denne tid for å få blodet vek-
ke fra kristendommen. Et blodst
evangelium ser han gjerne bli
forkynt over hele verden. Og han
ser gjerne at hele verden er full
av religiøse mennesker, bare de
ikke taler om det sonende blod
som fløt på Golgata.

Men la oss klynge oss til det
blodbestenkte kors, selv om det
skal koste oss vårt eget blod, —
ved det skal vi seire tilslutt.

Da vi var samlet idag, så var
det Getsemane og Golgata vi var
samlet om. Og det er storheten i
frelsesverket som vi finner på
disse steder. Etter den forferde-
lige kamp — knugnet til jorden
av all verdens synd, så sveden
presses frem som blod av høn-
legeme, ser vi ham med ophøiet
verdighet møte sine bodler med
forrederen i spissen. — Hvem let-
ter dere efter? — Det er mig!
— La disse gå!

Jeg vil aldri glemme den stund
da Ruth og jeg lå på våre kne
under et av de gamle oliventrær
i Getsemane og storgåt og priste
vår frelser for hvad han der
hadde utkjempet for oss.

Ved Golgata finner vi ham
igjen med den samme ophøiede
verdighet. Spott, hån og forakt
kunde ikke kue ham eller ta mot-
tet fra ham. Tornekronen, pur-
purkappen, en blodtørstig rasen-
de hod og en koldblodig hedning
som dommer, kunde ikke frarø-
ve ham hans overlegne ro. —
«Du hadde aldeles ingen makt
over mig, dersom den ikke var
gitt dig ovenfra».

Herlige frelser, som seiret i
alt, — for mig! Hans vei var
tung til Golgata, men o, hvilken
seier han vant — for mig!

Da Golgata — den gamle het
jeg gjennom tårer så.
Da fikk jeg se en nådestrøm
til mig fra korset gå.

Da jeg stod der — mitt hjerte skalt
og vriste ikke vel.
Jeg trodde knapt det syn jeg så
— tenk nåde nok for mig.

Da jeg fikk se at Jesus tok
min synd der op med sig, —
da gikk en strøm i sjel og And
— tenk nåde nok for mig.

Når jeg engang i himlen står,
min glede der skal bli
å synges evigheten lang
om nåden full og fri.

Nåde strømmer fra korset ned,
dyb som havet med stille freed,
nok for tid og for evighet,
nåde nok for mig!

La oss leve i den seier som Jesu
vant for oss! Den skal føre
oss lykkelig igjennom alle vans-
keligheter i livet. Den skal lø-
te oss op til å møte vår Frelser
i luften når overengelsens rost
høres og Guds basun lyder.

Se han kommer, han som alle tidens
fløker løse kan.

Fredens morgen uten skyer tryter inn
Ja, han kommer — o, vær glad — og
setter alle ting istand.
Jeg vil lytte efter lyden av hans trin.

Når han kommer er arbeidsda-
gen slutt. Den evige hvile begyn-
ner. En sliten kropp skal ikke
verke lenger, for dette forgien-
gelige skal iføres uforgjengelig-
het.

Den siste tåre skal tørres bort.
Men ennå varer arbeidsdagen!
La oss benytte den vel! Sjelen
synker i evig mørke på grunn av
uvitethet om Gud og frelsen i
Jesus.

La oss gjøre hvad vi kan for å
rekke dem en hjelpende hånd
mens det ennå er tid.

Misjonssang.

Mel.: Ja, vi elsker, men med noen an-
dre variasjoner. Lang pause efter:
Elsker*)

Venn — vi elsker Jesu navnet,
himlens sannhetstolk,
bring da navnet over navnet
til hvert land og folk.
Elsker*) — elsker det og tenker
på vår Frelser kjær,
på den Jesus som oss sjenker
frelse til enhver,
tenk på Jesus som oss elsker —
bring det bud til fjern og nær.

Og vi elsker misjonærer
«Kristenlandets» folk.
I bringer bud fra menigheten
ut til hedningfolk.
Elsker — Elsker jer og takker
for det bud I bar,
for den mude I utviser —
for korset som I bar;
ja for frofæstet i striden
for hver sier mot satans hær.

Vi elsker også misjonsvenner,
menighetens folk,
offersinn og misjonshjerte,
når nu hedningfolk —
Elsker — elsker jer og takker —
I gjør en gjerning god,
I oppfyller Kongens ønske,
Jesu ord et,
Ti det siste han befalte:
Bring nu bud omkring på ord.

Og vi elsker lønnen hisset
som oss lovet er,
ti den her er tro i livet,
skatter samler der.
Elsker — elsker hedningsjele —
nær og fjern kom inn.

og du lovet lønn for arbeid,
om hveten samles inn,
dertil arv ved barnretten
og bruden klædt i fin-fint lin.

Bror vi elsker Jesu navnet,
derfor også dem,
ti fordi han elsker alle
elsker vi igjen.
Elsker — elsker dig og takker
for din zoningsdd,
og din kjærlighet opseker
det folk som er i nød,
nu i livet vi vil bringe,
hvad du gav ved korset ded.

Mat. Gran.

Alle tings ende
er kommet nær.

Tok han feil? Det er snart nit-
tenhundre år siden apostelen Pe-
ter skrev disse ord og det er der-
for mange som mener at Peter
og alle de andre kristne i Apo-
stelskirken som gikk i stadig for-
ventning om Jesu gjenkomst,
tok grundig feil.

Apostelen skrev sitt brev i år-
60 — 27 år etter Jesu død og op-
standelse og den uforgjæmelige
stund på salen i Jerusalem, da
Den Helligånd falt på ham og de
andre ventende disipler.

Han hadde vært på det rene
med at han personlig skulde bli
gammel uten å opnå borttrykkel-
sen, idet mesteren hadde gitt
ham beskjed om hvad slags død
han da skulde ære Gud med,
men Jesus hadde ved samme an-
ledning kommet med en uttalel-
se om Johannes som brodrerne
hadde tolket derhen, at denne
disipel skulde leve til Jesus kom
igjen.

Det kunde derfor ligge nær å
tro at Peter så tilbake på de 27
år som hadde forløpet siden me-
steren gikk bort, og regnet med
at den vesentligste del av menig-
hetens ventetid nu var forbi, og
hvis det hadde vært disse tanker
som hadde ligget til grunn for
uttalelsen, måtte vi ha medgitt
at apostelen hadde tatt feil. De
27 år hadde ikke ført til enden
av nådens husholdning, — de
var bare den aller første begyn-
nelse.

Det er imidlertid et videre ut-
syn som ligger til grunn for apo-
stelens uttalelse, brevets øvrige
innhold viser oss det. Hans til-
bakeblikk strekker sig lenge
enn til nådens husholdnings be-
gynnelse — det går tilbake til
«alle tings» begynnelse.

Gjennem årtusener hadde de
gamle testaments troshelter læst
sig til hvile uten å ha onnådd
løftene, — de «så dem lanst bor-
te og hilste dem» og «de ransa-
ket hvilken eller hvordan en tid
Kristi ånd, som var i dem, viste
frem til når han forut vidnet om
Kristi lidelser og herligheten der-
efter». Nu var løftet oppfylt
Kristus hadde kommet. Han
hadde allerede fullbragt den før-
ste del av sin store misjon, og
derefter satt sig ved Guds høie
hånd, idet han nu bare ventet på
at hans fiender skulde legges til
skammel for hans føtter.

Derfor heter det i brevets for-
ste kapittel: «I som ved Guds kraft
holdes oppe ved troen til den frel-
ning.

se som er ferdig til å bli åpenba-
ret i den siste tid.» Frelsen var
ferdig og ventet nu bare på å bli
åpenbart ved Jesu annet kom-
me.

Nei, apostelen tok ikke feil. Alle
tings ende var isannhet kommet
nær. Frelsen var ferdig, men
Guds langmodighet ventet med i
fullbyrd det som nødvendigvis
måtte gå forut for frelsens åpen-
barelse.

Guds langmodighet hadde ven-
tet før — i Noas dager, og den
ventet nu, fordi «han ikke vil at
noen skal fortapes, men at alle
skal komme til omvendelse.»

Hvorlengde Guds langmodighet
ville vente, forsøker Peter ikke å
uttale sig om, — i sitt annet brev
gjør han tvertimot oppmerksom
på at «een dag er i Herrens øine
som tusen år og tusen år som
en dag.» Han innskrenker sig til
å påminne sine lesere om å være
sindige og edrue til bønnen, til å
vente og til å legge vinn på å bli
funnet uten flekk og lyte, når den
store dag kom.

For, oss som lever idag, ved av-
slutningen av nådens husholdning-
ens ventetid, har imidlertid ut-
trykket: «Alle tings ende er kom-
met nær» en enda større betydning
enn på den tid da det første kom-
me ble skrevet.

Vi har ved siden av det gamle
testamentets profetiske skrifter
fått det nye testamentet, og der-
med Jesu Kristi åpenbaring, som
Gud ga Johannes 30 år etter at
Peter skrev sitt annet brev, for i
vise sine tjenerne det som snart
skulde skje.

Foruten å være i sig selv en
uforseglet åpenbaring fra den le-
vende Gud, har denne åpenbaring
oss de forseglede profetier i Da-
niels bok.

Vi er istand til ikke bare å følge
ge utviklingen av alle de ting som
apostelen Peter kunde følge, men
ved siden herav en rekke andre
ting, som hadde vært en hemmel-
lighet inntil apostelenes dager
ting som måtte få sin begynnelse
utvikling og ende i tiden mellom
Jesu første og annet komme.

Endelig er vi istand til å se
hvorledes mange ting, hvis end
var nær på apostelen Peters tid,
blev stanset i sin utvikling, og
hvorledes de nu påny får liv og
modnes sammen med alle de ting
som ifølge de profetiske skrifter
måtte få sin utvikling i menig-
tens tidsalder — nådens hushold-
ning.

S PRED

Fra Tro
Finnma

Det er n
har latt ho
«Rosten», a
beiktjentjor
i fylket inn
til anledning
Ved Gud
Herren

Har i vin
en tid. Den
Brevikbotn
Hammerfest
Kjollefjord.
Jene omkr
Har besøkt
ja, hvor jeg
vært. Steder
søkt. Men d
godt å k
ungrige sje
Med tåren
om å komm
il vi nok så
nær den ne

O venne
orsomt.
Jeg taler
de større pl
teroppe. Vi
e, for å ta
er.

Skal man
er hvor ar
og det er n
en tid til o
å nye omr
Brødre! I
alt til nord
droie? I
R kor

Har på den
yngme som
for oss h
Som I vil
ladet begy
å for oss l
pressen og
få være m
et ikke),
enne gang

Nei, — nei,
dette blitt s
tjenkemøst
Tilslutt en

Til «Misj
I er med

Et

He

Nord-N
å vekk

Til «Misj
«Begjer j
«Sagnets tid
rålør, og
en, hver m
Sak. I
Hvor deil
errens lof
ert de stå
sin tid. H
rd, og han
for mennesk
Også løft
ange sted
ofyllt i dis
vet være
en gitt og
eriser hans
ver sjel so
umfund ru
rskjellige
an får ter
ere sjelevi

Ombord i Stavangerfjord.

Tusen hilser til eder alle fra eders i Jesus bevarede søstre.
Signe Pedersen.
Vår adresse er her hjemme: Arneberg, Vollen p. å., Asker.

SPREDTE FELTER

Fra Troms og Finnmark.

Det er nu så lenge siden man har latt høre fra sig gjennom «Rosten», at jeg, samtidig som bekjentsgjørelsen for stevnene her i fylket innsendes, også vil benytte anledningen å skrive noen ord.

Ved Guds nåde lever vi vel. Herren er såre trofast.

Har i vinter vært på Finnmark en tid. Den meste tiden var jeg i Breivikbotn. Men var også innom Hammerfest, Honningsvåg og Kjøllefjord. Nu er jeg på småstedene omkring Lenvik i Troms. Har besøkt noen plasser på Senja, hvor jeg ikke tidligere har vært. Steder som skjelden blir besøkt. Men du, hvor det kjentes godt å komme der. I sannhet hungre sjele.

Med tårer på kinn bad de oss om å komme snart igjen. Ja, det vil vi nok så gjerne, men Gud vet når den neste anledning kommer.

O venner, Nord-Norge er for sømt.

Jeg taler ikke nu om byene, og de større plasser, men småstedene heroppe. Vi mangler arbeidere, for å ta fatt på nye felt.

Skal man komme over de steder hvor arbeidet er påbegynt, (og det er nødvendig) blir der ingen tid til overs, for å trenge inn på nye områder.

Brødre! I som kjenner eder så for oss heroppe nu. Og at interessen og gleden for mulighets å få være med (de aller fleste kan det ikke), er stor, har jeg også denne gang hatt anledning til å se. — Nei, heroppe har det ennå ikke blitt sport med stevnesammenkomstene heldigvis.

Tilslutt en vennlig hilsen til alle de hellige i adspredesen. Takk for at I er med oss i striden.

Eders i Kristus,
Henrik Eilertsen.

Nord-Norge venter på vekkelse.

Til «Misjons-Rosten»!

«Begjær regn av Herren i sildig regnets tid! Herren skaffer lynstråler, og regnskyll skal han gi dem, hver mann urter på marken.» Sak. 10, 1.

Hvor deilig er det ikke å eie Herrens løfter! Hvor fast og sikkert de står. Og de oppfylles alle i sin tid. Herren våker over sitt ord, og han ønsker å åpenbare sig for menneskene.

Også løftet om regn har vi på mange steder utover verden sett oppfylt i disse sildig regnets tider, lovet være Gud. «Regnskyll» har han gitt og «urter på marken». Vi priser hans velsignede navn for hver sjel som blir frelst inn i hans samfund rundt vår jord blandt de forskjellige folkeslag, og for hver han får tent med sin Ånd til å være sjelevinnere. Han alene ære,

han som skulde få de mange til del, fordi han uttømte sin sjel til døden.

Løftet om regn, åndelig regn, gjelder også for Nord-Norge, som sammenlignet med stedene syd-møtt frem for å si farvel. Vi så venner fra de forskjellige forsamlinger, som hadde kommet sig ut, midt på lørdags formiddagen. Vi fikk en masse vakre roser og blomster, så vi hadde favnen full.

Det er sant som sangeren sier: Der gives et jordtjik slektskap et blodets det sterke bånd. som så binder hjerte til hjerte. forener så Ånd med Ånd. Som dette å ha tilfelles en tro og en Frelser, som barn av den samme fader, og fedt i et moderskjød.

Der blev tatt mange fotografier og vi fikk mange hjertelige håndtrykk og omfavnelser, gode ønsker om en god reise og et godt opphold hjemme. Så spilte hornmusikken: «Ja vi elsker dette landet.» og den store båten gled ut fra bryggen.

Søndag formiddag skulde det være møte ombord. En pastor Tomsen skulde tale. Han talte dy-

Til de frie venner!

Nu har jeg tenkt å skrive en avsluttende artikkel om «De frie venners svakhet», men da å brev fra br. Ottesen beretter at der fremdeles strømmer inn gaver til lokalitet i Stavanger utsetter jeg med å skrive på ubestemt tid i håp om å slippe å gjøre det.

Her skal dere se et utdrag av et av brevene: «Denne uke har jeg mottatt kr. 50 fra forskjellige kanter — det meste fra Finnmarken. De har helst overrasket oss. Og jeg vet fra venner som er lokalkjent at det er fra søsken som sitter i meget trange kår. — En gledelig overraskelse var også 5 kroner fra Bernhard Nilsen, Kina!»

Dette er en åpenbarelse av det rette offersinn.

«Strømmer inn» sier Ottesen, men jeg synes strømmen river for lite med sig. Det er ennå for kalt og da blir elvene små. Først når solen riktig får slippe til smelter sne og is og floden vokser.

Ikke så at alle har kalle hjeter som ikke gir til dette foretagende, men de er iallfall kalle for denne sak og det kommer mest av at de trøster sig med at det ikke er nødvendig å hjelpe en så stor by som Stavanger. Det verste er at de ikke nytter å forklare det heller, men jeg synes at de som har satt sig inn i forholdet og vet behovet må bli trodd og så er vi ferdig med den sak.

Noen kritiserer og sier: En skal ikke la høire hånd vite hvad venstre gjør — men de er ikke redd for å la høire hånd vite at den venstre ingenting gjør!

Jeg henstiller ennå en gang til store og små forsamlinger og en kelte individer som har besluttet tet ikke å gi til evangeliehuset i Stavanger at dere må ombestemme dere og gi og det med glede. Kast femmeren i strømmen nu så skal du se den vokser, og vokser så at byggeforetagendet ikke behøves å utsettes til neste år.

Gud elsker en glad giver!

Math. Støve.

G. I.

Fra China.

All verden rop med glede for Herren. Salm. 100.

Guds fred!

Elskede venner. Lovet være Jesus. Av hans fylde har vi alle fått, og det nåde over nåde. Han er også trofast til alle sine løfter.

Vi har igjen den glede å skrive litt om arbeidet her og vi tror vennene sammen med oss gleder sig over vår Frelser's trofasthet og hjelp i arbeidet. Når vi ser tilbake på det halve år der svant siden vi sist skrev, takker og priser vi Jesus for de mange gledelige oppmuntringer og opplevelser som vi har hatt sammen med de kristne. Jesus selv har vært midt punktet Jesus alene formår å hjelpe og det er herlig å se sjele frelses og legges til menigheten. og Hellig Andens kraft er virksom i hjertene. Vi hadde den glede ute i en landsby i vinter at en familie, mann, hustru, to sønner og deres hustru blev frelst og siden kommer trofast til møtene.

Også en mann som var meget syk blev frelst og helbredet. Da andre mente han snart skulde de grep Jesus inn. Fra samme by kom en kvinne med sin syke sønn. Han var seks år, men da han lenge hadde vært syk, kunde han ikke gå. Nu kan han igjen gå omkring, pristet være Jesus. Omkring på utpostene samlers der mange folk på møtene. Vi var i en landsby forleden dag og i et hjem der lå en ung mann meget syk. Hele familien var samlet om ham og vi hadde et bønnemøte der. Hvor meget han hørte eller forstod vet jeg ikke, han sa hele tiden: «Pristet være Jesus. Takk Jesus!» En gang slo han øinene opp og sa: «Fred.» Det var sorg i hjemmet og moren sa: «Jeg vet godt der intet håp er om bedring, men be Jesus snart å utfri ham av disse trengsler.» Kisten stod ferdig utenfor. Mens vi var i det hjem hadde de kristne i byen kalt sammen til møte og vi hadde en god stund, for hvor Jesus er, er det godt å være. Det var mest kvinner samlet. Hver enkelt kom frem og bad om forbønn.

Takk venner at I vil hjelpe oss og dem med eders forbønn. Jesus selv velsigne og styrke og gjen-gjeldere. Evangelisten og telt-evangelistene har det også travelt omkring i landsbyene. Til stor glede og hjelp virker også hornorkestret. John har hatt mange elever. Også fra andre steder sender misjonærene sine unge hertil for at John kan lære dem. For et par uker siden var John med hornorkestret på en utstasjon og hadde møter. Det blev under møtene et fryktelig stormvær og teltet gikk i stykker. Folk er glad for musikken og de samler meget folk og alt som gjøres i Jesu navn skal bære frukt til evig liv. Det tror jeg forvisst.

Takk for forbønn og hjelp.

Kjærlig hilsen fra eders

Marie Paulsen.

Hilsen fra kineserne.

rebart. Jeg sa til Signe: «Han er ikke luthersk prest.» Etter møtet gikk vi frem og hilste. Før vi visgikk ordet av det var vi en hel liten tropp av troende. Pastoren sa: «La oss nu holde sammen, så vi kan bede, samtale og holde møter.» Søndag kveld hadde vi møte og fortalte fra Kina, og vidnet om vår dyrebare Jesus som kan løse alle bånd.

Mandag kom det en ung mann som var ulykkelig og forpint, han sa: «Jeg var på eders møte igår. Men for mig er det intet håp, jeg har gjort den utilgelige synd. Vi forsøkte å overtale og leste for ham, men intet synes å nytte. Han vilde så gjerne bli frelst, bare Jesus vilde ta imot ham. Venner i oss leser dette, bed for denne stakkels mann.

Så var det en annen mann ombord, han gikk og talte om, at alle blir frelst, alt skal gjenoprettes og det er intet helvete eller lidaje.

Vi gikk alle imot ham, og til sist vilde han ikke se på oss.

Onsdag kveld holdt pastor Tomsen bibeltime og det var underbare ting som kom frem om de siste trengsler og Jesu komme.

Vi priser Gud for hvad vi fikk høre.

Torsdag blev det igjen møte, to fra Kinaforbundet skulde tale, en doktor Lende og frk. Aarset. De fortalte også om vekkelser og underbare ting fra sitt felt.

Søndag talte pastor Tomsen igjen og mange var tilstede.

Slik gikk dagene ombord.

Søndag kveld fikk vi se Norges kyst. Da vi nærmet oss Bergen kom flere hundre flyvemaskiner og møtte oss og dannet en æresvakt om skibet, og fulgte med innover fjorden. (Det var måker).

Det var just i solnedgangen, månen satt blek og kraftløs på himlen og bare ventet på at solen skulde forsvinne så den kunne få begynne sin nattlige runde.

Det var mange tanker som kom og gikk, da vi for syv år siden reiste og så Norge forsvinne. Vi stirret til fjellene forsvant, og kursen stod ut i det endeløse grå. Vi tenkte: Hvad skal det bli? Et visste vi: Gud er med!

(Tenk nu er tiden gått og Gud har gjort meget mer enn vi hadde forstod på å be om.

Nu var vi nesten ved bryggen. På kjøkkenet sang guttene av full hals: «Millom bakker og berg ut med havet.» På dekket spilte hornmusikken: «Ja, vi elsker dette landet.» Det hele var så overveldende, så vi bøiet oss over rekken og storgråt.

Tirsdag efterm. kom vi til Oslo. På bryggen stod flere av våre kjære og mange venner, det var så kjært og se dem alle.

Efter at alt var ordnet med bagasjen reiste vi op til noen venner til et lite velkomslag. De hadde gjort det så hyggelig for oss.

Ja, så er vi hjemme da, og vår bønn er, at Gud må velsigne vår inngang og vår utgang, når Herrens time kommer!

Be for arbeidet derute. Om Herren minner dig om å sende noe så var lydig. Broder Th. Wessel, Nordstrand pr. Oslo, er vår kasserer som for. Håper å få hilse på eder om ikke så lenge.

Apollo

er navnet på den ideelle *skokrem* den er lett å pusse, og gir skotoiet en varig *glans*.

Kristus og hans forsamling ved Harmagedon.

Om vi undersøker hvem som skal ta del i den store siste kamp, da finner vi på den ene siden «Kristus — Kongernes Konge, som på sitt hode bærer mange kroner og som har et navn som ingen kjenner uten ham selv. (Ap. 19, 12). Navnet er så intimt forbundet med hans vesen at det ikke kan uttales. I hans følge befinner sig himmels hærskarer. Hans forsamling som er konger, prester, engleskarene og store fyrster.»

På den annen side «Vildryt som har syv hoder og ti horn og på sine horn ti kroner. På hodene har vildrytet hedenske navne. (Ap. 13, 1). (Det er løgnen, som utgir sig for å være Gud). (2. tes. 2, 4). Vildrytet har også en stor skare med sig, nemlig jordens konger og herskarene.»

Ved Harmagedon skal Kristus bli åpenbart, men ikke i lidelsesdrakten som for Pilatus. Korset og lidelsene er nu forbi. Han kommer nu med sine herskare for å gjøre slutt på hedningenes herrevælde. Fra hans munn utgikk et skarpt sverd, hvormed han skal slå folkene og han skal styre dem med jernspir.

Svaret er Guds ord (Ap. 19, 15). Herren skal drepe vildrytet med sin munns ånde (2. tess. 2, 8). Det er samme stemme som ofte har tilbudt forsoning (Salm. 2, 12), men den skal nu bli for dem som et sverd.

I Ap. 19 lyder først tre hallelujarop i anledning av skjøgjens dom — en dom som står i nærmeste sammenheng med vildrytets strid mot Lammet.

Derpå klinger et fjerde halleluja, som vokser til et mektig kor, lik røyten av en stor skare, lik brusert av store vanne og torden. «Ti den Allmektige Gud har stått frem som konge» (Ap. 19, 6).

Man bør nøie legge merke til, at her er ikke spørsmålet om herreveldet i himmelen, men «herreveldet over verden er blitt vår Herres og hans salvedes Han skal være konge i evigheters evighet!» (Ap. 15, Se v. 18).

Harmagedon er den store dag, på hvilken Kristus skal holde regnskap med folkene. Han skal slå jorden med sin munns stav, og det gudløse — syndens menneske — med sin munns ånde (Es. 11, 4).

Harmagedon er den dag som først må komme for å berede vei for fredsriket (Es. 11, 6—9). På den dag skal også Esaias profeti kap. 9, 5—7 helt oppfylles.

Barnet er født, sønnen er gitt, men herredømmets dag må også komme. Hans rike opprettes efter at verdens rikenes makt er brutt. Først må Israel vende tilbake til sitt land og hylde den falske tyr-

den (Joh. 5, 43) De solgte Jo sin gode hyrde for trede sølvpenge, han som gav sig i døden for sitt folk (Sak. 11, 10—17).

Først må folkene forsamle sig imot Jerusalem og jødene lide følgene av sitt onde forbund med antikrist (Es. 28, 13) for Herrens føtter skal stå på Oljeberge (Sak. 14, 4).

Først må Herren ha en ild på Sion og en ovn i Jerusalem (Es. 31, 9), før han kan regjere som Rettfærdighetens konge (Es. 32, 1).

Hvor det skal bli herlig når Kongen kommer. Når løgnen må vike og sannhet og rettfærdighet ikke lengere skal undertrykkes. (Es. 59, 17; 30, 30; Joel 3, 16). For sitt folk er Herren en tilflukt og for Israels barn et vern.

Hvilken underbar dag når Herren Jesus blir konge over jorden, da det skal være «én herre og én herres navn» (Sak. 14, 9). Til og med på hestenes bjelder skal det stå å lese: «Helliget Herren.» (Sak. 14, 20).

På samme dag som jordens konger reiser sig for å rådslå med hinannen mot Herren og hans salvede (Sal. 2) skal Herren tiltrede sitt kongelige herredømme. Gud har allerede i v. 6 gitt sitt svar «Jeg selv har innsatt min konge på Sion, mitt hellige berg!»

Det blir den dag på hvilken Gabriels løfte til Maria oppfylles, når han sa om Jesus «han skal være stor, og kalles den Høiestes sønn og Gud, Herren skal gi ham hans fader Davids trone og han skal være konge over Jakobs hus evindeligg og der skal ikke være ende på hans kongedømme. (Luk. 1, 32, 33).

Underbart blir det når Kongen kommer! Hans tilkommelses dag er når de levende blir forvandlede og de døde oppvekket og sammen skal de opprykkes på skyer og møte Herren (1. tes. 4, 16—17).

Før slaget ved Harmagedon, skjer opprykningen, ti den dag da riket kungjøres er bruden blitt Lammets hustru (Ap. 19, 6—7).

Den dag som Jesus kronet til konge blir derfor den dag da Lammets hustru åpenbares ved hans side. Da Jesus holder dom kommer han med sine mange tusinde hellige (Juda 14—15) Han har før dommen tatt dem bort fra jorden. Dommen er ikke for hans egne, ti de er allerede domte. De prøvelser som forsamlingen behøver er av en annen art og av den,

— har hun rikelig fått sin del, derfor kommer han først til bruddeforsamlingen, som budgom. Han skal møte henne i luftregionene, men efter foreningen med ham, skal forsamlingen stilles frem, som dronning ved kongens side.

Dette er en vidunderlig hendelse som skapningen har ventet på i 6000 år (Rom. 8, 18—22).

Hvor forunderlig blir det ikke når Kongen kommer! Ja! Hvor stort blir det ikke, når han blir åpenbart med sine. Når alt som er skrevet om ham i loven og profetene og i salmene helt oppfylles. Velsignede dag! Hvornår skal du komme? Det blir en stor dag når han skal la sin frelse bli kungjørt — når han åpenbarer sin rettfærdighet for hedningernes øine. (Salm. 98, 2).

Harmagedon! Et ord fullt av forskrekkelse og allikevel forskrekkelse ikke Guds forsamling ved tanken på dens komme. Den skal da være i sikkerhet hos sin mektige Frelser.

Bruden setter sig inn i hvad som skal skje på denne dag, ti hun er interessert i alt som vedrører hennes Herre. Hun vet også at eftersom denne dag nærmer sig nærmer sig også dagen for møtet med den elskede budgom.

Forsamlingen vet også, når hun kjenner Herrens dag nærme sig, at håpets morgenstjerne skal opgå for henne før den dag. Hun vet at hun allerede er forenet med sin Herre og budgom, når dommen ved Harmagedon holdes. Derfor er ikke Harmagedon vekterropt som gjelder bruddeforsamlingen. — Hun har å ta iakt skriket som lyder ved midnattstid: «Gå ut og møt ham» Men når bruddeforsamlingen leser derom og ser oppfyllelsene nærme sig, skal det fremskynde henne til å våke og bede og holde sig rede. (1. Joh. 3, 2—3).

Oversatt til opmuntring for brudselene og innbydelse for alle som vil være med.
Str. Agnes Rasmussen.

Han kom for å frelse.

(Forts. fra 1. side)
Jesus tok inn til ham i hans hus og der ordnet han Sakeus' hjerte-forhold. Utenfor stod fariseerne og murret: «Han tar inn til en syndig mann.» men inne i huset var det feststemning. Slik har Jesus behandlet tusenvis opigjennem tiden og gjør det like fullt idag.

Det er dessuten en herlig tanke å følge videre også i vårt kristenliv, at Jesus kom for å frelse. Hvor mangen sjel kjemper ikke idag sin fortvilede kamp med sine syndige lyster og vaner og mange gir op kampen og går ut i verdenslivet igjen, da dette er bedre enn å leve som hykler, mener de. Om slike kunne få se hvad Jesus kom for! Det er ikke vi som skal kjempe med synden og forsøke å avstå og forbedre oss selv, men dette skal Jesus gjøre. Vi har kun å overlate vår sak til ham og så løser han fra alle bånd. Derfor er det best først som sist å opgi hele kampen med synden, og heller rope i sin nød til den Herre Jesus: «Jeg vil bli fri, løs mig!» Og når vi vil så vil Jesus, og man skal få erfare at han formår å løse fra enhver synd et menneske kan ligge under for. På denne måten skal han så utføre sin plan i oss, og en dag fremstille oss for Faderen uten plett eller rynke.

At Jesus kom for å frelse er også noe som enhver som har med sjelevinnerarbeidet å gjøre alltid må huske på. Det betyr at

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN, Pløensgt. 2 b II, ved Youngstorvet, Oslo. God middag.

Kaffe og smørbrød.
Rimelige priser.

Bethel, Ski

har stevne på Menighetshuset 14. juni.
Møter kl. 11, 4 og 6.
Mat og drikkekar medtas, kaffe og melk på stedet.
De som vil delta i fellesmiddag må melde derom til K. Aar mo innen 7. juni.
Alle velkommen i Jesu navn.
Vennene.

Håbet, Eidsvoll Værk

Stevne søndag 14. juni.
Møter kl. 11, og 4.
E. A. Nordquell, H. I. Ersrud, K. Gran med flere taler.
Alle hjertelig velkommen.
Kafe og melk fåes på stedet.
For forsamlingen
M. Andersen.

Stevne

Forsamlingen på «Bethel», Storsteinnes i Balsfjord avholder stevne søndag den 5. juli. Velkomstmøte lørdag kl. 20.

Stevne

Vennene på «Eben-Eser» Strømmen, Rossfjord innbyr til stevne i forbindelse med 10 årsfest søndag den 12. juli. Velkomstmøte lørdag kl. 20. Man melder sig til Søren Erikssen.
For vennene
Henrik Eilertsen.

Stevne for Finnmark

Den evangeliske virksomhet i «SARON» Hammerfest, innbyr til stevne i Folkets hus Hammerfest i dagene 11—13. juli. Frie venner, menighets- og vennegrupper i Finnmark innbys hjertelig. Anledning dåp. De som ønsker losji bør melde fra i god tid. Be om stevnet.
Vel møtt i Jesu navn.
Broderhilsen.
Fridthjof Valters.

Stevne

i Ytre Enebakk 7. juni. Møter kl. 11, 3 og 6.
Mat og drikkekar medtas. Kaffe og melk på stedet. Alle velkommen i Jesu navn.
For vennene
H. I. Ersrud.

Vennestevne

holdes hos Johan Bredbakk Rakkestad søndag 21. juni. G. Iversen, O. Karlsen m. m. Strengemusikken fra Sjønsthuset, Sarpsborg syng og spiller.
Alle velkommen.

Kvitteringer.

Fra Stavauger 21—4—1936.
Til nytt lokale er innkommet fra:
D. K. Børsfjord, Finnmarken kr. 100.—
Venner i Kjøllefjord, do. « 20.—
S. og br. S Drammen « 20.—
J. J. Oslo « 10.—
Misjonær B. N. Kina « 10.—
K. A. Hurum « 10.—
R. L. Volda « 10.—
K. K. Honningsvåg ved D. E. « 10.—
Vennene Møllergaten 38, Oslo « 10.—
R. og D. H. Kumle, Søndfjord « 10.—
N. S. Kristiansand S. « 10.—
M. A. Eidsvold v. Støve « 10.—
kr. 100.—
Hjertelig takk.
Salm. 37, 23—26.
For vennene
O. Ottosen.

Til Berger Johnsen's bil ved str. Hansine Gjertsen Bergen kr. 100.—
en abonnent

Til Alb. M. Christiansen fra A. Johnsen kr. 100.—
Hjertelig takk.
Vi tenker nu snart å avinnsamlingen til Berger Johnsen bil. Kr. 200.00 er sendt kasten og resten vil bli sendt i avslutter.

G. Iversen
Kvittering.
Kr. 100.00 — et hundre mottatt fra avdøde bfm. O. de ved Marie Halland, herved kvitteres.
Hjertelig takk!
Milla og Kristin
Skipper

Kvittering
Mottatt gjennom Marie Bredbakk fra avdøde bfm. Mjelde, Skrud, Hallingdal kr. 100.00 hundre kroner. —
Hvorfor takkes og kvitteres Henrik Eilertsen

«Gloemmens trykkeri, Sarpsborg»

Seir

Jeg stod en te over emne kraft», da en på en av de fr Hun var så be at hun ikke ku over benkens den under det i mitt hjerte, slagne sjel m budskap. Men hadde ødslet m for hun blev i for mig Ved kom en kvinne til mig for, so stille en av sin førte hun mig Hun måtte ha forundring i m sa: «Ja, en av mer enn det, e har. Hun er i største åndel skole og har sker til Gud e denne bys.»
Jeg blev in henne fortsett dere for mig kvinne, som et pet ned av ufo at ryggraden hun i mange å en liten kropli mor og med e hadde forbann omgivelser. De ke å forundr syntes å ha g dårlige humor en verdensord noe slikt inn selv hadde gj fortjene det. hun Kristus i sjel, og se, alt alles forundr

Misjonen i In
En amerik metodistbisko uttalt til en n ska Morgonbl det døpt ca. India. Han den rikeste den nu for ti kristnes tall let, mener ha
Det danske n skal sende u misjonærer i tid. Skjønt d ling er vans krever arbe kene at der folk. Særskl beidsmarken